

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216200613
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1216200613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Eleny Ondrišovej a JUDr. Ivony Hrčekovej, v právnej veci žalobcu Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., Prešovská 48, Bratislava, IČO: 35 850 370, práv. zast. Advokátska kancelária Roštár - Slovák, s.r.o., Révová 7, Bratislava, IČO: 36 858 731, proti žalovanému KOVODRUŽSTVO, družstvo, Gagarinova 10A, Bratislava, IČO: 00 167 444, práv. zast. JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., Piaristická 2, Nitra 949 01, o zaplatenie 12.546,20 EUR s prísl. a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/17/2016-145 zo dňa 4.10.2018 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 25Cb/17/2016-145
zo dňa 4.10.2018 v napadnutom výroku II. a III. p o t v r d z u j e .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1.

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny 4.620,54 EUR s príslušenstvom a v časti istiny 7.925,66 EUR zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 665,76 EUR od 25.2.2014 do 20.7.2016, zo sumy 601,62 EUR od 18.3.2014 do 20.7.2016, zo sumy 89,16 EUR od 18.4.2014 do 20.7.2016, zo sumy 665,76 EUR od 18.4.2014 do 20.7.2016, zo sumy 643,64 EUR od 20.5.2014 do 20.7.2016, vo výške 9,15 % ročne zo sumy 665,76 EUR od 18.6.2014 do 20.7.2016, zo sumy 643,64 EUR od 18.7.2014 do 20.7.2016, zo sumy 665,76 EUR od 19.8.2014 do 20.7.2016, vo výške 9,05 % ročne zo sumy 665,76 EUR od 25.9.2014 do 20.7.2016, zo sumy 643,64 EUR od 18.10.2014 do 20.7.2016, zo sumy 665,76 EUR od 25.11.2014 do 20.7.2016, zo sumy 643,64 EUR od 25.12.2014 do 20.7.2016, zo sumy 665,76 EUR od 20.1.2015 do 20.7.2016, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR. Zároveň súd žalobcovi súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%.

2.

V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 12.546,20 EUR s príslušenstvom titulom náhrady škody. Žalovaný odoberal pitnú vodu a odvádzal odpadovú vodu a vody z povrchového odtoku, t.j. využíval verejný vodovod a verejnú kanalizáciu v správe žalobcu bez existencie zmluvy a bez poskytnutia protiplnenia a mal za to, že žalobcovi spôsobil škodu. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy za využívané služby zaslaním faktúr v celkovej sume 12.546,20 EUR. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania z nezaplatených faktúr a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Pred otvorením pojednávania žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenia istiny 4.620,54 EUR s prísl. v rámci vyjadrenia k odporu zo dňa 19.4.2016 a písomným podaním zo

dňa 26.7.2016 v časti istiny 7.925,66 EUR z dôvodu úhrady uvedenej sumy dňa 20.7.2016. Predmetom konania po čiastočných späťvzatiach žaloby bol už iba uplatňovaný úrok z omeškania zo zaplatených faktúr. Súd vyhodnotil zostávajúcu časť návrhom uplatneného nároku (úrok z omeškania) v súlade s predloženými písomnými dôkazmi, ako aj zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že tento je skutkovo i právne opodstatnený. Bolo nesporné, že žalovaný bol so splnením peňažného záväzku v omeškaní, preto žalobcovi vzniklo právo požadovať úrok z omeškania. Žalobcom uplatňovaný úrok z omeškania bol plne v súlade so zákonnou výškou úroku z omeškania, nakoľko jeho výška nebola medzi sporovými stranami dojednaná. Úrok z omeškania súd prvej inštancie priznal za obdobie odo dňa nasledujúcom po dni splatnosti každej faktúry do dňa zaplatenia. Omeškaním žalovaného zároveň žalobcovi vzniklo právo na paušálnu náhradu nákladov v sume 40,- EUR, na zaplatenie ktorej súd žalovaného taktiež zaviazal. Následný úkon žalovaného (úhrada zostávajúcich faktúr) súd zároveň vyhodnotil ako uznanie záväzku. Argumentáciu žalovaného, že žalobca mu neposkytoval žiadne plnenie súd považoval za nedôvodnú a nepreukázanú. Súd prvej inštancie v prvom rade poukázal na rozporuplnosť v konaní žalovaného, kedy najskôr v podanom odpore (14.3.2016) sponchybnil pohľadávku žalobcu, aby jej časť neskôr (20.7.2016) žalobcovi uhradil. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že k úhrade došlo iba z toho dôvodu, že žalobca celý areál odpojil od pitnej vody, mal toto tvrdenie preukázať. K tomuto však nepredložil žiadne dôkazy. Pokiaľ by mu hrozilo neoprávnené odpojenie od pitnej vody zo strany žalobcu, mal možnosť prostredníctvom inštitútu predbežného opatrenia/neodkladného opatrenia domáhať sa zákazu prerušenia dodávky. V konečnom dôsledku mal po samotnej úhrade pohľadávky, ak túto považoval za nedôvodnú, možnosť podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. súčasne s úhradou mal žalobcovi adresovať aj svoju výhradu alebo vysvetlenie, prečo úhradu vykonáva. Iba v takom prípade by bolo možné usudzovať, že napriek úhrade túto pohľadávku neuznáva. Žalovaným predložené fotografie jednak nepreukazujú, či sa má jednať o areál žalovaného, ani to, či zrážková voda neodtekala, keďže sa jedná o statické zaznamenanie daného stavu. Žalobca mal vo veci úspech v časti 7.925,66 EUR (zastavenie konania zaviniť žalovaný) čo predstavuje 63 %-nú úspešnosť a žalovaný v časti 4.620,54 EUR (zastavenie konania v tejto časti zaviniť žalobca) čo predstavuje 37%-nú úspešnosť. Rozdiel medzi úspechom žalobcu a žalovaného tak predstavuje 26%-ný úspech žalobcu.

3.

Proti rozsudku vo výroku II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť. Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca neposkytoval a ani neposkytuje žalovanému reálne plnenie v súvislosti s odvádzaním zrážkovej vody do verejnej kanalizácie, tak ako žalovaný žalobcu niekoľkokrát písomne urgoval, žalovaný žiadal žalobcu o stornovanie pohľadávok (faktúr) žalobcu voči žalovanému z titulu odvádzania zrážkových vôd z povrchového odtoku verejnou kanalizáciou za roky 2013 až 2015. Žalobca čiastočne žalovanému vyhovel a stornoval faktúry za obdobie 01/2015 až 07/2015. Žalovaný tvrdil, že tým žalobca uznal, že kanalizácia pre odvádzanie zrážkovej vody na pozemkoch žalovaného nie je napojená na verejnú kanalizáciu, nakoľko u žalovaného neprišlo k žiadnej zmene skutkového stavu počas rokov 2013 až 2015. Žalovaný neodvádzal a neodvádzal dažďovú vodu z povrchového odtoku do verejnej kanalizácie prevádzkovej žalobcom, a teda žalovaný nemohol spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu ani sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Žalobca neposkytoval žalovanému služby, ktoré sú reprezentované vystavenými faktúrami, ani v kalendárnom roku 2014 a ani v kalendárnom roku 2015, ktorých zaplatenia sa žalobca domáha v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietnuť, nakoľko žalovaný žalobcovi nespôsobil žiadnu škodu, ani sa na úkor žalobcu žalovaný neobohatil. Žalovaný uhradil sumu požadovanú žalobcom iba z dôvodu, že žalobca odpojil žalovaného od dodávok pitnej vody, ktorú situáciu žalovaný musel ihneď riešiť, nakoľko v areály sa nachádzali nájomcovia, ktorí hrozili odstúpením od nájomných zmlúv, ako aj z dôvodu, že žalovaný by v prípade požiaru nemal tento ako účinne hasiť, keďže v areály nemal dodávky vody. Skutočnosť, že žalobca odpojil žalovaného od pitnej vody, aby prinútil žalovaného uhradiť žalovanú sumu, žalobca nijak nespochybnil. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca v konaní nepoprel, že fotodokumentácia predložená žalovaným je z predmetného areálu žalovaného, iba uviedol, že „sa jedná odhadom o 12 tisíc m³ zrážkovej vody z redukovanej plochy 10 084,4 m²“. Nie je preto zrejmé, prečo súd prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozsudku nahrádza procesnú obranu žalobcu, keď tvrdí, že predložené fotografie nepreukazujú, či sa má jednať o areál žalovaného.

4.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a uviedol, že stornoval faktúry za rok 2015 bez riadneho preverenia, proklientsky vyhovel žalovanému, ktorý sa neutržiavaním kanalizačnej prípojky v jeho

vlastníctve a na jeho vlastné náklady týmto konaním dopúšťal priestupku. Žalovaný v konaní nijakým spôsobom neodvádzanie zrážkových vôd nepreukázal. K výške škody žalobca odkázal na Vyhlášku MŽP č. 397/2003 Z.z. Čo sa týka odhadu plochy nehnuteľnosti žalovaného, táto nebola v minulosti rozporovaná a bola stanovená v súlade s Vyhláškou a to tak, že plochu určil vlastník alebo prevádzkovateľ verejnej kanalizácie odhadom a vyfakturoval za vypočítané množstvo odvedenej zrážkovej vody v súlade s rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví stanovujúcim cenu za 1m³ odvedenej vody. Žalovaný v nadväznosti na vykonané úhrady nijakým spôsobom neinformoval žalobcu, že uskutočnenou úhradou dlh neuznal, a preto nemôže byť v danom prípade pochybnosť, že sa jednalo o uznanie dlhu v súlade s Obch. zák.

5.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 18.6.2019. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného i s vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

6.

Odvolací súd konštatuje, že konanie na súde prvej inštancie sa viedlo v rámci účinnosti zákonnej úpravy procesného konania podľa Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb., avšak o odvolaní rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti právnej úpravy Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. a postupoval tak v súlade s § 470 ods. 1, C.s.p. a § 473 C.s.p., podľa ktorých sa počnúc účinnosťou C.s.p. ruší úprava Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. a aj na konania začaté pred účinnosťou C.s.p. sa počnúc dátumom 1.7.2016 vzťahuje aktuálna procesná úprava C.s.p.

7.

Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu a obsahu odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Žalovaný v podanom odvolaní namieta záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žalobca neposkytoval a ani neposkytuje žalovanému reálne plnenie v súvislosti s odvádzaním zrážkovej vody do verejnej kanalizácie. Táto argumentácia žalovaného je nepreukázaná, nakoľko žalovaný v odpore spochybnil pohľadávku žalobcu, neskôr jej časť uhradil žalobcovi, pričom nepredložil žiadne dôkazy, že v prípade odpojenia areálu od pitnej vody v ňom nastane problém napr. s hasením požiaru. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný už pri vystavení fa. č. 614100107 splatnou dňa 24.2.2014 mohol mať vedomosť, že žalobca sa domáhal zaplatenia náhrady za odvádzanie povrchových vôd pričom nepodal voči vystavenej faktúre žiadnu reklamáciu. Námetka žalovaného bola na základe obsahu spisu oznámená žalobcovi až žiadosťou zo dňa 11.2.2016 na čo žalobca reagoval listom zo dňa 18.2.2016 s vyjadrením, že služba (odvádzanie vôd z povrchového odtoku do verejnej kanalizácie) bola žalovanému zrušená od 31.12.2014. Žalovaný teda v konaní žiadnym iným dôkazom nepreukázal, že by u žalobcu spochybnil dôvodnosť faktúr ktorých zaplatenie bolo pôvodne predmetom konania už skôr ani skutočnosť, že by pred dňom 31.12.2014 povrchové vody do kanalizácie neodvádzala. Keďže žalobca preukázal dôvodnosť podaného návrhu, súd prvej inštancie správne vyhovel podanej žalobe žalobcu. K odhadu plochy nehnuteľnosti žalovaného odvolací súd dodáva, že ten bol stanovený v súlade s Vyhláškou MŽP č. 397/2003 Z.z., a to tak, že plochu určil vlastník alebo prevádzkovateľ verejnej kanalizácie odhadom a vyfakturoval za vypočítané množstvo odvedenej zrážkovej vody a v súlade s rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví stanovujúcim cenu za 1 m³ odvedenej vody. Uvedené rozhodnutie bolo zverejnené a je prístupné na stránke úradu. Pre správnosť dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalovaný vo svojom

odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by privodili pre neho priaznivé rozhodnutie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie správnym smerom, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery a napokon aj vec správne rozhodol po právnej stránke. Rozsudok je podrobne odôvodnený, súd prvej inštancie v ňom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

9.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovaným.

10.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, v spojení s ust. § 255 ods. 1, C.s.p. Súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).